

Gdańsk, dnia 17 czerwca 2019 r.

Sygn. akt D – 26/19

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący: Joanna Ratasiewicz

Członkowie: Grażyna Gliniewicz

Joanna Friedrich - Sarad

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 17 czerwca 2019 r. w Gdańsku odwołania [REDAKTURA] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 31 stycznia 2019 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, w sprawie dotyczącej radcy prawnego [REDAKTURA], na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2018 poz. 2115 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 31 stycznia 2019 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący:

/-/ Joanna Ratasiewicz

Członkowie:

/-/ Joanna Friedrich – Sarad

/-/ Grażyna Gliniewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Uzasadnienie

Pismem z dnia 24 września 2018 r. Skarżący ██████████ złożył skargę na działania radcy prawnego ██████████.

Skarżący podał, iż w korespondencji otrzymanej w dniu 24.09.2018 r. kierowanej do jego osoby radca prawny sugeruje, iż Skarżący szykanuje jego klienta oraz że jest członkiem zorganizowanej grupy (w domyśle przestępczej), uczestniczy w zorganizowanej akcji, której celem jest wymuszenie podpisania nowej, niekorzystnej umowy najmu przez jego klienta oraz uniemożliwienie korzystania z apteki.

Skarżący wskazał, iż nie wie, dlaczego stał się odbiorcą przedmiotowej korespondencji (nie jest przedstawicielem spółki ██████████, nigdy nie zawierał jakiejkolwiek umowy z klientem mecenasa i w jego ocenie korespondencja jest skierowana do niewłaściwej osoby.

Zdaniem Skarżącego opisana sytuacja stanowi pomówienie jego osoby w celu zdyskredytowania i wymuszenia określonego zachowania.

W ocenie Skarżącego zachowanie radcy prawnego narusza art.38 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego bowiem świadomie w mailu przedstawia on okoliczności sprawy w sposób nieprawdziwy, co więcej sugeruje przynależność Skarżącego do zorganizowanej grupy z urzędnikami państwowymi i grozi podjęciem środków prawnych.

Radca prawny ██████████ w piśmie z dnia 27 grudnia 2018 r. wyjaśnił, iż przesłał przedmiotową korespondencję do wiadomości Skarżącego, gdyż adwokat ██████████ – będący pełnomocnikiem ██████████ – jako klienta wskazał "Państwa ██████████", a projekt umowy najmu przesłał również do wiadomości Pana ██████████. Radca prawny wskazał, iż Skarżący od początku kontaktów pomiędzy stronami był ich aktywnym uczestnikiem, mimo iż nigdy nie przedstawił formalnego umocowania do działania w imieniu tej spółki (a przynajmniej ten fakt nie jest znany radcy prawnemu), wobec czego korespondencja pomiędzy stronami była kierowana do pełnomocników profesjonalnych w/w spółki a Skarżącemu jedynie do wiadomości, czemu Skarżący się nigdy nie sprzeciwiał. Wobec powyższego – w ocenie radcy prawnego – wszelkie zarzuty dot. braku staranności radcy prawnego są co najmniej chybione. Radca prawny wskazał, iż pismo nie zawiera żadnych gróźb wobec Skarżącego bądź też sugestii, jakoby jest on członkiem zorganizowanej grupy przestępczej.

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2018 r. rzecznik Dyscyplinary odmówił wszczęcia dochodzenia.

W trakcie przeprowadzonych czynności sprawdzających Rzecznik ustalił, że nie doszło do naruszenia przez radcę prawnego ██████████ zasad etyki radcy prawnego i ustawy o radcach prawnych.

W odniesieniu do twierdzeń Skarżącego w zakresie błędnego zaadresowania wiadomości e-mail do jego osoby, Rzecznik ustalił, iż Skarżący choć nie kontaktował się bezpośrednio z radcą prawnym, to od początku uczestniczył w rozmowach dotyczących zmiany wieloletniej umowy najmu lokalu i był adresatem wiadomości wymienianych między pełnomocnikami stron już w kwietniu 2018 r. (dowód: wydruk wiadomości e-mail z dnia 17.04.2018 r. k.17). Radca prawny ██████████ przez kolejne miesiące kierował wiadomości bezpośrednio do formalnych pełnomocników spółki ██████████ z siedzibą w ██████████ tj. adwokata ██████████ oraz adwokata ██████████, jednakże przedmiotowe wiadomości e-mail trafiały również na adres e-mail Skarżącego i żadna ze stron przez kilka miesięcy prowadzonych rozmów nie kwestionowała uczestnictwa Skarżącego w wymianie wiadomości.

Wiadomość z dnia 24.09.2018 r. była kolejną z wysłanych wiadomości, jednakże dopiero ta wiadomość spotkała się ze stanowczą reakcją Skarżącego.

Twierdzenie Skarżącego, jakoby radca prawny nie znał osób reprezentujących Spółkę w świetle przedstawionych przez radcę prawnego wyjaśnień, Rzecznik Dyscyplinarny uznał za nieuzasadnione.

W ocenie Rzecznika wypowiedź radcy prawnego [REDAKTOWANE] w piśmie sporządzonym w imieniu mandanta w ramach wykonywania czynności zawodowych oraz nie naruszająca prawa - nie może prowadzić do jego odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Rzecznik Dyscyplinarny po przeanalizowaniu wydruku wiadomości e-mail stanowiącej załącznik do skargi nie dopatrywał się przekroczenia przez radcę prawnego granic rzeczowej potrzeby oraz naruszenia art.38 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Rzecznik Dyscyplinarny nie doszukał się w niej również gróźb ani stwierdzeń wskazujących na przynależność Skarżącego do zorganizowanej grupy przestępczej. W ocenie Rzecznika wiadomość ta nie zawiera również sformułowań mających na celu zdyskredytowanie, pomówienie czy wręcz zastraszenie Skarżącego, a jedynie przedstawia aktualne stanowisko mandanta reprezentowanego przez radcę prawnego.

Od powyższego postanowienia Skarżący złożył odwołanie zarzucając postanowieniu naruszenie art.64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art.38 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez błędną wykładnię i uznanie, że nie stanowi deliktu dyscyplinarnego zachowanie radcy prawnego polegające na wysłaniu do Skarżącego wiadomości e-mail, w którym radca prawny zarzuca Skarżącemu szykanowanie reprezentowanego przez niego klienta, uczestnictwo w zorganizowanej grupie przestępczej oraz procedurze wymuszenia podpisania niekorzystnej umowy najmu przez klienta radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie Skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Rzecznik Dyscyplinarny wszechstronnie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy nie przekraczając przy tym zasady swobodnej oceny dowodów i słusznie uznał, iż przeprowadzone czynności sprawdzające i zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczyły podstaw do wszczęcia dochodzenia, a zatem odmowa wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie jest w pełni uzasadniona.

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Rzecznik Dyscyplinarny słusznie uznał, iż wobec praktyki stron w zakresie prowadzonej korespondencji nie można postawić radcy prawnemu zarzutu, iż wysyłając przedmiotowy e-mail „do wiadomości” Skarżącego – nie dochował należytej staranności.

Wskazując na treść wiadomości Rzecznik Dyscyplinarny słusznie uznał, iż radca prawny [REDAKTOWANE] nie przekroczył granic rzeczowej potrzeby oraz nie naruszył art.38 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Rzecznik Dyscyplinarny trafnie nie doszukał się w przedmiotowej wiadomości e-mail gróźb ani stwierdzeń wskazujących na przynależność Skarżącego do zorganizowanej grupy przestępczej, jak również sformułowań mających na celu zdyskredytowanie, pomówienie czy wręcz zastraszenie Skarżącego.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego dokonana przez Skarżącego ocena przedmiotowej wiadomości e-mail stanowi nieuzasadnioną nadinterpretację jej treści.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny utrzymał w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia.

O kosztach orzeczono na podstawie przepisu art.70⁶ ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy. Niniejsze postanowienie jest ostateczne.

Przewodniczący:

/-/ Joanna Ratasiewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Joanna Friedrich – Sarad

/-/ Grażyna Gliniewicz